

Вероcлаб СТЕФАНОВИЋ

СТРАХ

Памтим
У мени тад пресуше раскршћа
Бежим, надолазе љубави
Иду у памћење као у лета
Полако још извире река
док ћутим додир

О ужаса, у страху сам руку тражио
Плашим се повратка
И гле, моје око тад угледа човека
У трави, ноћ се појави

Корача насмејано дете
Без страха

НЕМИ И МРТВИ

Не можемо а да не кажемо
Да је среће било
Ма где
У јесени на пример
У храсту

Не можемо а да се не будимо
На спроводу
Високих синова, споменика
И тако редом

Кажемо
Још је ископан град
Који је био
Цео за игру
То су била времена
Бирања леноте

И опет смо трчали
Неми и тек мртви

**МАЛИ СРБИН ИЗ СЛАВОНИЈЕ
ДРЖИ БОМБУ ТРИ ДАНА ИСПОД СРЦА**

др Вукашиновићу

Докле допиру његове руке
Само мајку чује иснод реке
Дозива
Сања
Чека
Испод моста
Поред срца држи бомбу
Ако је пусти
Оде низ реку

Упрегнуте очи
Слуте уморно тело
Скамењено

Понавља молитву
Тражи поглед господ